

rige Naar er beregnet som Erstatning for Dommer- og Skriverkornet, og har blandt Andet paaberaabt sig, at de Dplysninger, som Justitsministeriet har tilstillet Udvalget eller endvidere maatte kunne fremstaafe, burde have været meddeelte under Forhandlingerne om Statsteloven, og at Thinget, da dette nu ikke er fæet, skal være i sin gode Ret ved ikke at fyldestgjøre senere opstaaede Fordringer. Det havde vistnok været ønskeligt, at de yderligere Dplysninger tidligere vare fremkomne; men, ligesom det af den høitagtede Justitsministers Bemærkninger fremgaaer, at det ikke har manglet paa Omhu fra Ministeriets Side, saaledes bør man ikke betragte Rigsdagen og Regjeringen ligeover for hinanden som procederende Parter, saa at Dplysninger, der ikke ere fremkomne i rette Tid, skulle anses som forspildte. Jeg tør tværtimod antage, at, naar det efter senere Undersøgelser maatte vise sig, at den i Skatte-sammendragingsloven beregnede Bederlagssum var for lavt ansat, saa burde Rigsdagen ikke undlade at bevilge det fornødne Tilskud; thi det kunde dog umuligt forsvares, at de vedkommende Embedsmænd skulde lide et fra deres Side aldeles uskyldigt Tab, og neppe heller kunde det være Rigsdagens Mening at ville henvise dem til Justitsministeren, for at erholde Erstatning for det Tab, de i saa Henseende maatte lide. Da der ikke foreligger nogen Indstilling om Forhøielse af Bederlagssummen, idet den høitagtede Justitsminister har erklæret at ville oppebie yderligere Dplysninger, inden han fremkommer med bestemt Forslag herom, vil der jo for Diebliffet ikke være at tage nogen endelig Beslutning i saa Henseende; men jeg mener, at den nærmere Bestemmelse derom, uden Hensyn til hvad fra Udvalgets Side er anført, bør holdes aaben. Naar Udvalgets Fleertal endog har formeent, at al Erstatning for Dommer- og Skriverkorn skulde bortfalde ved indtrædende Vacance, saa kan jeg ikke Andet, end bestemt fraraade Thinget at gaae ind derpaa. Jeg fatter ikke, hvorledes man har kunnet betegne denne Lønningsmaade som „forældet“; ialtsald er den i den Stikkelse, hvori den nu bestaaer, ikke aargammel, ikke ældre end fra 20de Juni s. A. Man bør saameget mere tage i Betænkning at slaae ind paa den Vej,

Udvalgets Fleertal har anvist, som det er langt fra, at Retsbetjentene i det Hele ere rundeligt aslagte, og ved endeel Embeder er den her omhandlede Indtægt ingenlunde saa ganske ubetydelig. Forresten turde det, der om dette Punkt allerede er, anført af andre Talere, være saa afgjørende, at det vilde være overflødig, om jeg herved længere vilde opholde mig. Jeg skal endnu kun tilføie, at jeg ganske tiltræder, hvad der af den ærede Rigsdagsmand for Viborg Amts 2den Valgfreds (Bregendahl) er blevet yttret om det Ufælselige i, at Retsbetjentene udenfor Kjøbenhavn maatte blive satte paa fast Gage; denne Foranstaltning vilde vistnok i flere Henseender være overmaade hensigtsmæssig; Exemplet er allerede givet med flere talrige Glasfer af Embedsmænd, og der er neppe noget Afgjørende til Hinder for, at det Samme ogsaa vil kunne lade sig iværksætte med Hensyn til Retsbetjentene, uden at oppebie den indgribende Omorganisation af Retsvæsenet, der ifølge Grundloven imødefees.

Ordføreren: Jeg maa først udbede mig Thingets Opmærksomhed med Hensyn til en Grundsætning, der under Discussionen er gjort gjældende som den, der maatte være den ledende ved Spørgsmaalet om Bevillingen af de omhandlede Tilskud, den Grundsætning, nemlig, at saadanne Tilskud burde bevilges, hvor der fandtes Forhold, hvilke, om de end kun vare forbigaaende, dog maatte betragtes som særegne for visse Districter. Ja, mine Herrer! dersom vi ville gaae ind paa denne Betragtningssmaade, saa vilde det vist ikke vare længe, inden vi kom til at give Tilskud til alle mulige Politiedistricter i Landet, thi særegne Omstændigheder findes der vistnok paa ethvert Sted. Det har derfor ogsaa været meget vanskeligt for de ærede Talere at oplyse med Exempler, at saadanne Tilskud virkelig tidligere oftere have været givne for en nogenlunde lang Periode; der er kun blevet anført eet saadant Exempel af den ærede Rigsdagsmand for Viborg Amts 2det District (Bregendahl), men det viste tilstrækkeligt, hvor svagt det Fundament var, han stod paa; thi, naar han sagde, at der af denne Grund gives betydelige Tilskud til Kjøbenhavns Politievæsen, saa synes han at glemme, at, som Bederlag derfor, indflyder i Statskassen